

3 Δεκεμβρίου 2014

«Πάντα εν σοφία εποίησας»-Ιερομόναχος Θεοδόσιος

/ [Πεμπουσία](#)

Image not found or type unknown

Η παράδοση του ησυχασμού και η αδιάλειπτη προσευχή στην κοινή και ατομική έκφραση αποτελούν βασικά γνωρίσματα του βίου των αθωνιτών μοναχών. Μεταξύ των βασικών διακονημάτων του μοναστικού βίου είναι και η ενασχόληση με την ψαλμωδία για το λόγο ότι αποτελεί αναπόσπαστο συστατικό του αγιορείτικου τυπικού της λατρείας.

Τα περίφημα «Ανοιξαντάρια» του αγ. Ιωάννη του Κουκουζέλη δεσπόζουν στις αγιορείτικες αγρυπνίες και παρά την πολυετή χρήση τους δεν έχουν χάσει ίχνος της μελωδικής τους διαχρονίας και επικαιρότητας. Οι αγιορείτες ψάλτες με ζήλο και συνέπεια διακονούν την αγιορείτικη ψαλτική και παραδίδουν την τέχνη του ψάλειν στους επόμενους για να συνεχίσουν την αδιάκοπη συνέχεια του αγιορείτικου ψαλτικού ύφους.

Ο παραδοσιακός τρόπος διδασκαλίας που στηρίζεται στην προφορική άσκηση και εμπειρία είναι η διαχρονική μέθοδος διδασκαλίας στην αγιορείτικη πολιτεία. Τα ψαλτικά γράμματα διδάσκοντας στους χορούς, στα ψαλτήρια, εντός του Καθολικού, που είναι και η ψυχή ενός μοναστηριού.

«Πάντα εν σοφία εποίησας» ήχος πλ. δ', ψάλει ο ιερομόναχος Θεοδόσιος από την αδελφότητα του Κελλιού Αγίων Αναργύρων Νέας Σκήτης:

%pannt%